

Nationers Undersaatter paa Stedet ere frigtagne for at henhøre under denne Jurisdiktion.

Det er de tre Hovedbestemmelser, som Lovforslaget indeholder, og med Hensyn til disse Bestemmelser slutter Udvalget sig ganske dertil med nogle faa Ændringer af mindre indgribende Betydning, Ændringer, som efter Udvalgets Overbevisning ere af den Betschaffenhed, at de ikke ville lægge nogen Hindring i Vejen for Lovens Gennemførelse. Det er ganske vist en ikke ringe Række Ændringsforslag, der er opstillet, men det overvejende Antal af dem, jeg tror 22, ere kun Redaktions- eller sproglige Ændringer, som jeg ikke skal opholde mig videre ved; Udvalget mener endog saa, at vi have vist Resignation ved kun at stille dette Antal af sproglige Ændringer, idet man af Hensyn til, at Lovforslaget væsentlig skal bruges paa fremmede Steder og i Oversættelse, have ment det rigtigt at bevare en hel Del fremmede Udtryk, der findes, men som ere vel kendte og som ikke ville volde Banseilighed for Fortaelsen ved Oversættelsen paa fremmede Sprog, f. Eks. saadanne Udtryk som: Jurisdiktion, Distrikt, Eksekution, Appel, Competence, kriminel, Udtryk som maaske nok kunde erstattes med gode danske Ord. Jeg vil for øvrigt sige, at jeg for mit personlige Vedkommende ikke har fundet det nødvendigt at vise Resignation i saa Henseende, idet jeg egentlig finder det ret praktisk, at saadanne Ord, som næsten have bundet Hævd i Sproget, ogsaa bevares. For flere af de øvrige Ændringsforslags Vedkommende kan jeg henholde mig til den korte Motivering, der er givet i Betænkningen, kun om et Par enkelte skal jeg tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger.

Til Lovforslagets § 3 har Udvalget under Nr. 5 foreslaaet en Tilføjeelse; det er den Paragraf, som handler om Appel af Konsulardomme til Landsover- samt Hof- og Stadsretten. Udvalget har her foreslaaet den Tilføjeelse, at det skal staa Parterne frit for ved Appel til Overretten at fremsøre ny Bevisligheder og paaberaabe sig ny faktiske Data. Grunden til denne Ændring er væsentlig den, at det vil blive en temmelig ufuldkommen Procedure, som vil foregaa for disse Konsuler, som for største Delen ikke ville have juridisk Uddannelse, og Parterne ville aldrig have Afgang til Vejledning af Sagsførere. Hvorvel maaske den Afgørelse, som i det enkelte Tilfælde træffes af Konsulen, kan være meget forsvarlig, rimelig og fornuftig, vil den dog ganske vist i formel juridisk Henseende have saadanne Mangler, at den ikke vil egne sig til at tjene som

Grundlag for en Appel. Naar Sagen maatte komme ind for Overretten, vil det i Reglen stille sig saaledes, at Parterne da ville finde det nødvendigt at fremdrage ny Data, delvis skabe et nyt Grundlag for Retsafgørelsen. Nu er det ganske vist saa, at dette vilde kunne afhjælpes igennem det Bevillingssystem, vi have herhjemme, men naar det vil blive Reglen, at saadanne Mangler ere til Stede, har det forekommet Udvalget rigtigere at skabe en almindelig Lovhjemmel derfor. Dertil kommer, at hvis Parterne skulde være nødte til at søge saadanne Bevillinger, vilde det medføre forøgede Betsfninger for dem, hvad der maaske nok kunde afhjælpes ved en Bestemmelse, som gik ud paa, at Bevillinger i de Tilfælde, som her omhandles, skulle gives gratis, men Udvalget har dog ment det rigtigere at legalisere denne lille Afgivelse fra almindelige Appelregler, fordi det dermed vil være fast og bestemt angivet, at Overretten skal staa mere frit ved Afgørelsen af disse Sager end ellers ved Appel fra almindelige Domstole i første Instans. Hvis den Ændring, Udvalget her foreslaar, skulde blive til Lov, vil Overretten omtrent være stillet lige over for Konsulardommene, som den er stillet i Øjeblikket lige over for affagte Fogedkendelser. Ved Fogedkendelser kan det meget godt finde Sted, at der forud for Kendelsen er foregaaet en langvarig og maaske omhyggelig Procedure, det sker jo i ikke saa Tilfælde. Men desuagtet gælder den almindelige Regel, at ogsaa i saa Fald kan man ved Overretten paaberaabe sig ny faktiske Data og er ikke bunden ved den tidligere Procedure. Jeg mener derfor, at der her er et Forbillede, som viser, at der ikke er væsentlige Ulemper forbundne med Udvalgets Forslag. Til § 4 er der under Nr. 7 foreslaaet en noget forandret Affattelse af Paragraffen. Hensigten med dette Ændringsforslag har for Udvalget været for det første lidt stærkere at fremhæve Anvendelsen af danske Love, og dernæst har man ønsket at give Reglen om fremmede Loves Anvendelighed i noget større Almindelighed, end det er sket i den Affattelse, som Paragraffen nu har. I øvrigt er Udvalget ganske enig i det rigtige i, at man har stillet i Spidsen, som det, der først og fremmest bør lægges Bægt paa, at Konsulens Afgørelse skal ske efter hans bedste Skøn; thi man kan i Virkeligheden ikke med Billighed forlange mere af en saadan ulovlyndig Mand. Hvis Paragraffen bliver affattet saaledes, vil det formentligt ogsaa have til Folge, at naar Konsulen saaledes har affagt en Dom efter bedste Overbevisning og Skøn, maa han